
Document de ședință

A9-0052/2019

11.12.2019

RAPORT

referitor la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune -
raport anual
(2019/2135(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Arnaud Danjean

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
POZIȚIE MINORITARĂ.....	26
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI CONSTITUȚIONALE	27
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	33
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	34

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune - raport anual (2019/2135(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 20 decembrie 2013, 26 iunie 2015, 15 decembrie 2016, 22 iunie 2017, 28 iunie 2018, 14 decembrie 2018 și 20 iunie 2019,
- având în vedere concluziile Consiliului privind politica de securitate și apărare comună din 25 noiembrie 2013, 18 noiembrie 2014, 18 mai 2015, 27 iunie 2016, 14 noiembrie 2016, 18 mai 2017, 17 iulie 2017, 25 iunie 2018 și 17 iunie 2019,
- având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică – o strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de Vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016,
- având în vedere declarațiile comune din 8 iulie 2016 și 10 iulie 2018 ale președinților Consiliului European și Comisiei și a Secretarului General al NATO,
- având în vedere ansamblul comun de 42 de propuneri aprobate de Consiliul Uniunii Europene și de Consiliul Nord-Atlantic la 6 decembrie 2016 și rapoartele intermediare din 14 iunie și 5 decembrie 2017 privind punerea în aplicare a acestora, precum și noul pachet de 32 de propuneri aprobate de ambele Consilii la 5 decembrie 2017,
- având în vedere documentul de reflecție privind viitorul apărării europene din 7 iunie 2017 (COM(2017)0315),
- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2013 referitoare la structurile militare ale UE: situația actuală și opțiuni viitoare¹,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite și Actul final de la Helsinki de la 1 august 1975 al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa,
- având în vedere rezoluția sa din 12 septembrie 2017 referitoare la o strategie spațială pentru Europa²,
- având în vedere recomandările sale din 15 noiembrie 2017 adresate Consiliului, Comisiei și SEAE privind Parteneriatul Estic, în perspectiva summitului din noiembrie

---

¹ JO C 93, 9.3.2016, p. 144.

² JO C 337, 20.9.2018, p. 11.

2017³,

- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2016 referitoare la Uniunea Europeană a Apărării⁴,
- având în vedere rezoluția sa din 16 martie 2017 referitoare la implicațiile constituționale, juridice și instituționale ale politicii de securitate și apărare comune: posibilitățile oferite de Tratatul de la Lisabona⁵,
- având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2017 referitoare la mandatul pentru trilogul privind proiectul de buget 2018⁶,
- având în vedere rezoluția sa din 11 decembrie 2018 referitoare la mobilitatea militară⁷,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1092 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 de instituire a Programului european de dezvoltare industrială în domeniul apărării pentru sprijinirea competitivității și a capacității de inovare a industriei de apărare a Uniunii⁸,
- având în vedere Rezoluția sa legislativă din 18 aprilie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului european de apărare⁹,
- având în vedere rezoluțiile sale din 23 noiembrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune (pe baza Raportului anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună)¹⁰, din 13 decembrie 2017 referitoare la Raportul anual privind punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune¹¹ și din 12 decembrie 2018 referitoare la raportul anual privind punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune¹²,
- având în vedere documentul intitulat „Plan de punere în aplicare privind securitatea și apărarea”, prezentat de VP/ÎR la 14 noiembrie 2016,
- având în vedere rezoluția sa din 13 iunie 2018 privind relațiile UE-NATO¹³,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 noiembrie 2016 privind planul de acțiune european în domeniul apărării (COM(2016)0950),
- având în vedere noul pachet de măsuri în domeniul apărării, prezentat de către Comisie la 7 iunie 2017 în comunicatul de presă intitulat „O Europă care apără: Comisia

---

³ JO C 356, 4.10.2018, p. 130.

⁴ JO C 224, 27.6.2018, p. 18.

⁵ JO C 263, 25.7.2018, p. 125.

⁶ JO C 334, 19.9.2018, p. 253.

⁷ Texte adoptate, P8_TA(2018)0498.

⁸ JO L 200, 7.8.2018, p. 30.

⁹ Texte adoptate, P8_TA(2019)0430.

¹⁰ JO C 224, 27.6.2018, p. 50.

¹¹ JO C 369, 11.10.2018, p. 36.

¹² Texte adoptate, P8_TA(2018)0514.

¹³ Texte adoptate, P8_TA(2018)0257.

- lansează o dezbatere privind evoluția către o Uniune a securității și apărării”,
- având în vedere rezoluțiile sale din 14 decembrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune¹⁴, din 13 decembrie 2017 referitoare la Raportul anual privind punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune¹⁵ și din 12 decembrie 2018 referitoare la Raportul anual privind punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune¹⁶,
  - având în vedere invazia ilegală a Crimeii și anexarea acesteia de către Rusia,
  - având în vedere Tratatul privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune (INF), încălcările repetate ale acestuia de către Rusia, inclusiv dezvoltarea și desfășurarea sistemelor de rachete de croazieră cu lansare de la sol 9M729 și retragerea SUA și a Rusiei din tratat,
  - având în vedere încălcarea de către Rusia a spațiului aerian și a frontierelor maritime ale statelor membre,
  - având în vedere creșterea prezenței economice și militare a Chinei în țările mediteraneene și africane,
  - având în vedere amenințarea pe care o reprezintă terorismul intern și cel extern, în primul rând din partea unor grupuri precum ISIS și al-Qaeda,
  - având în vedere noile tehnologii, cum ar fi inteligența artificială, capacitățile spațiale și informatica cuantică, care deschid noi perspective umanității, dar creează și noi probleme în materie de apărare și de politică externă care fac necesare o strategie clară și un consens între aliați,
  - având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) din 24 iunie 2014 în cauza C-658/11, Parlamentul European, sprijinit de Comisie, împotriva Consiliului Uniunii Europene¹⁷;
  - având în vedere Planul de acțiune al UE privind mobilitatea militară, publicat la 28 martie 2018,
  - având în vedere Concluziile Consiliului privind consolidarea parteneriatului strategic ONU-UE privind operațiunile de menținere a păcii și gestionarea crizelor: priorități pentru perioada 2019-2021, adoptate la 18 septembrie 2018,
  - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri constituționale,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0052/2019),

---

¹⁴ JO C 238, 6.7.2018, p. 89.

¹⁵ JO C 369, 11.10.2018, p. 47.

¹⁶ Texte adoptate, P8_TA(2018)0513.

¹⁷ Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 iunie 2014, *Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene*, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

Un mediu de securitate caracterizat de nesiguranță de durată și imprevizibil

1. constată deteriorarea de durată a mediului de securitate al UE, confruntată cu o multitudine de sfidări care afectează direct sau indirect securitatea statelor membre și a cetățenilor săi: conflictele armate și statele fragile din Europa și din vecinătatea sa care provoacă deplasări masive de populație și încălcările drepturilor omului facilitate de rețelele de criminalitate transnațională organizată, terorismul jihadist, atacurile cibernetice, amenințările și acțiunile militare hibride îndreptate împotriva țărilor europene, slăbirea eforturilor de dezarmare și a regimului internațional de control al armamentului, creșterea amenințărilor la adresa resurselor naturale, insecuritatea energetică și schimbările climatice;
2. consideră că instabilitatea și imprevizibilitatea la frontierele UE și în vecinătatea sa apropiată (Africa de Nord, Orientul Mijlociu, Caucaz, Balcani, Mediterana de Est, agresiunea rusească împotriva Ucrainei și Georgiei etc.), precum și în vecinătatea sa extinsă (Sahel, Cornul Africii etc.), reprezintă atât o amenințare directă, cât și indirectă la adresa securității continentului; subliniază legătura indisolubilă dintre securitatea internă și cea externă; recunoaște că implicarea activă în vecinătate este în interesul Uniunii Europene;
3. constată că actorii globali (Statele Unite, China, Rusia), dar și un număr tot mai mare de actori regionali (Turcia, Iran, Arabia Saudită) își afirmă din ce în ce mai mult puterea, combinând poziții diplomatice unilaterale, rearanjări ale alianțelor cu activități destabilizatoare de natură în primul rând hibridă, cu creșterea capacităților militare;
4. subliniază importanța geopolitică din ce în ce mai mare a regiunii arctice și efectul său asupra situației securității în UE și la nivel mondial; îndeamnă UE să depună eforturi pentru o politică internă și externă mai coerentă, o strategie pentru regiunea arctică și un plan de acțiune concret privind angajamentul UE în această regiune, ținând seama și de aspectele de securitate și geostrategice; ia act de capacitatea UE de a contribui la rezolvarea posibilelor probleme geostrategice și de securitate;
5. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la comportamentul general destabilizator al Turciei, inclusiv la activitățile sale ilegale din Zona economică exclusivă (ZEE)/platforma continentală a Ciprului, care încalcă dreptul internațional și relațiile de bună vecinătate și amenință pacea și stabilitatea într-o regiune deja fragilă;
6. regretă că, în acest context, unii dintre acești actori eludează deliberat sau încearcă să distrugă mecanismele multilaterale, principiile Cartei ONU și prevederile relevante ale dreptului internațional indispensabile menținerii păcii; remarcă faptul că acestea ar putea deveni o amenințare directă la adresa securității UE și ar putea pune în pericol relațiile bilaterale stabilite între UE și țările partenere;
7. subliniază importanța negocierilor multilaterale dintre Uniunea Europeană și părțile implicate în fața amenințării reprezentate de proliferarea nucleară; solicită insistent respectarea tratatelor nucleare; îndeamnă, în plus, la sprijinirea încheierii unui noi tratat care să înlocuiască Tratatul INF (Tratatul privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune) și la reînnoirea Tratatului de neproliferare (NPT) în 2020;
8. subliniază că dezvoltarea unor relații substanțiale cu Asia de Est și de Sud-Est este esențială pentru strategia bazată pe norme, cuprinzătoare și sustenabilă a UE privind

conectarea; constată acumularea de forțe militare în regiune și solicită tuturor părților implicate să respecte libertatea de navigație, să soluționeze diferendele prin mijloace pașnice și să se abțină de la a lua măsuri unilaterale pentru a schimba *status quo*-ul, inclusiv în Marea Chinei de Est și Marea Chinei de Sud și în Strâmtoarea Taiwan; își exprimă îngrijorarea că ingerințele externe din partea regimurilor autocratice prin dezinformare și atacuri cibernetice, în contextul viitoarelor alegeri generale, amenință democrațiile din Asia și stabilitatea regională; își reiterează sprijinul pentru participarea semnificativă a Taiwanului la organizații, mecanisme și activități internaționale;

9. își exprimă îngrijorarea cu privire la activitățile și politicile Rusiei, care continuă să destabilizeze și să modifice mediul de securitate; subliniază că ocuparea estului Ucrainei de către Rusia este încă în desfășurare, că acordurile de la Minsk nu au fost puse în aplicare și că anexarea ilegală și militarizarea Crimeii și Donbasului continuă; își exprimă îngrijorarea cu privire la conflictele înghețate pe care Rusia le stimulează în Europa (în Moldova și Georgia); subliniază necesitatea unei poziții comune în ceea ce privește politica UE în acest context;
10. continuă să condamne intervenția militară a Rusiei și anexarea ilegală a peninsulei Crimeea; își exprimă sprijinul pentru independența, suveranitatea și integritatea teritorială ale Ucrainei;
11. reamintește că este important să se asigure coerența politicii UE în situații de ocupare sau de anexare a unor teritorii;
12. constată că Uniunea a reacționat cu întârziere și s-a adaptat lent din punct de vedere politic, diplomatic și militar la noile crize și la acest nou context internațional; consideră că în domeniul specific al apărării investițiile insuficiente, lipsa de capacități și lipsa interoperabilității, dar și, mai presus de toate, reticența politică de a pune în aplicare dispozițiile ferme prevăzute în tratatele europene și în numeroasele structuri de cooperare între statele membre afectează capacitatea UE de a juca un rol decisiv în crizele externe și de a-și realiza pe deplin potențialul; recunoaște și subliniază, de asemenea, că nicio țară nu poate să facă față pe cont propriu amenințărilor de securitate de pe continentul european și din imediata vecinătate; solicită Consiliului European să facă votul cu majoritate calificată în cadrul Consiliului în domeniul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) o prioritate politică acolo unde TUE o permite; invită statele membre să conceapă o abordare integrată efectivă a crizelor și conflictelor, care să combine mijloacele civile și militare în cel mai bun și echilibrat mod cu putință; consideră că capacitatea Uniunii de a reacționa în mod adecvat la crizele și conflictele emergente depinde și de rapiditatea procesului decizional; remarcă faptul că măsurile restrictive specifice pot fi instrumente eficiente, însă subliniază că acestea nu ar trebui să afecteze persoanele nevinovate și ar trebui să fie în conformitate cu principiile Cartei ONU și ale politicii externe și de securitate comune (PESC);
13. salută conștientizarea existenței intereselor comune de securitate și a voinței politice a statelor membre ale Uniunii, precum și a restului țărilor și a instituțiilor europene de a acționa colectiv pentru asigurarea securității prin dotarea cu mai multe mijloace de acțiune în mai mare măsură într-un mod preventiv, rapid, eficient și autonom; remarcă faptul că UE poate deveni mai puternică și își poate asuma o mai mare responsabilitate pentru propria securitate și apărare numai printr-o abordare colectivă;

14. subliniază că aceste probleme se pot rezolva mai bine în comun și nu pe cont propriu; consideră că este esențial ca UE să răspundă acestor provocări rapid, în mod consecvent, eficient, unitar și împreună cu aliații, partenerii și cu alte organizații internaționale;
15. este convins că răspunsul UE la amenințările de securitate se bazează în primul rând pe definirea și întărirea autonomiei sale strategice și pe capacitatea sa de a lucra în parteneriat strategic cu alte părți;
16. subliniază că parteneriatul strategic dintre UE și NATO este fundamental pentru soluționarea problemelor de securitate cu care se confruntă UE și vecinătatea acesteia; subliniază că autonomia strategică a UE nu reprezintă o concurență la adresa NATO și nu subminează actuala arhitectură a securității în Europa; subliniază că o Europă mai puternică întărește NATO și permite UE să facă față mai bine problemelor globale împreună cu NATO;
17. salută realizările ultimilor cinci ani în procesul de consolidare a PSAC și invită Consiliul și Comisia să dezvolte în continuare capacitățile Uniunii de a acționa ca partener mondial, reprezentând interesele cetățenilor europeni și acționând ca forță pozitivă în relațiile internaționale;
18. salută și sprijină operațiunea Atlantic Resolve și prezența avansată întărită a NATO pe continentul european și recunoaște importanța trupelor NATO în efortul de a descuraja continuarea agresiunii ruse și de a oferi un sprijin esențial în caz de conflict;
19. recunoaște implicarea europeană și sprijinul acordat operațiunii Resolute Support în Afganistan; recunoaște, de asemenea, importanța acestei misiuni pentru stabilitatea și securitatea Afganistanului și a regiunii;

Necesitatea de a dezvolta și întări autonomia strategică europeană

20. constată că obiectivul atingerii autonomiei strategice europene a fost prezentat pentru prima dată în concluziile Consiliului European din 19 și 20 decembrie 2013 și a fost recunoscut pentru prima dată în „Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentată de Vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016, care a stabilit ca obiectiv pe termen lung obținerea autonomiei strategice europene și a pledat pentru o sincronizare treptată și o adaptare reciprocă a ciclurilor naționale de planificare a apărării și a practicilor de dezvoltare a capacităților;
21. consideră că autonomia strategică europeană se bazează pe capacitatea Uniunii de a-și spori libertatea de evaluare a capacității sale operaționale autonome, compusă din forțe militare credibile, capacitatea sa industrială de a produce echipamentul necesar forțelor sale și capacitatea sa politică de a lua decizii atunci când circumstanțele o impun și reflectă obiectivul asumării unei mai mari responsabilități pentru securitatea europeană în vederea apărării intereselor și valorilor comune împreună cu parteneri, ori de câte ori este posibil, și singură dacă este necesar; subliniază că securitatea energetică este o componentă importantă în obținerea autonomiei strategice; este ferm convins că autonomia strategică europeană ar trebui să includă capacitatea de a desfășura forțe militare la periferia UE;

22. consideră, aşadar, că autonomia strategică europeană se bazează în primul rând pe capacitatea Uniunii de a evalua o situație de criză și de a lua o decizie în mod autonom, ceea ce implică în mod necesar un proces decizional independent și eficace, mijloace de evaluare și o libertate de analiză și de acțiune; consideră, în plus, că autonomia strategică europeană se bazează pe capacitatea Uniunii de a acționa pe cont propriu, atunci când sunt în joc interesele sale (teatre de operațiuni considerate priorități de către statele membre ale UE) sau în cadrul formelor de cooperare existente; subliniază că autonomia strategică europeană face parte dintr-un cadru multilateral care respectă angajamentele asumate în cadrul ONU și este complementar alianțelor și parteneriatelor (NATO) din care fac parte majoritatea statelor membre; subliniază că autonomia strategică nu înseamnă că Uniunea acționează în mod sistematic pe cont propriu, oricând și oriunde;
23. consideră că afirmarea autonomiei strategice europene depinde de crearea unei PESC cuprinzătoare, sprijinită de cooperarea europeană în domeniul apărării în domeniile tehnologic, al capacităților, industrial și operațional; consideră că doar o cooperare practică și flexibilă, bazată pe inițiative pragmatice, va permite depășirea treptată a dificultăților, va crea o adevărată cultură strategică comună și va contura reacții comune adaptate la principalele probleme de securitate și apărare ale UE;
24. subliniază că, pentru a spori autonomia strategică a UE, statele membre trebuie să își crească cheltuielile pentru apărare și să urmărească atingerea unei ținte de 2 % din PIB; consideră că investițiile sporite în securitate și apărare sunt o chestiune urgentă pentru statele membre și pentru UE și că solidaritatea și cooperarea în domeniul apărării ar trebui să devină normă;
25. subliniază că autonomia strategică poate fi obținută numai dacă statele membre dau dovadă de voință politică, coeziune și solidaritate, ceea ce se traduce mai ales în necesitatea de a favoriza achiziționarea de capacități europene atunci când echipamentul îndeplinește cele mai înalte standarde, este disponibil și competitiv, pentru a asigura în același timp accesul reciproc la piețe de armament puternic protejate;
26. reamintește că autonomia strategică a Europei este un obiectiv legitim și necesar și trebuie să rămână un obiectiv prioritar al politicii externe și de securitate comune (PESC) și al politicii europene de apărare; subliniază că punerea sa practică și operațională în aplicare revine atât UE, cât și statelor sale membre;

Progrese reale care trebuie consolidate pentru atingerea autonomiei strategice europene

27. consideră că autonomia strategică europeană trebuie să se materializeze în domeniul politicii externe și de securitate, industrial, al capacităților (programe comune, investiții în domeniul tehnologiilor de apărare) și operațional (finanțarea operațiunilor, consolidarea capacităților partenerilor și capacitatea de planificare și de desfășurare a misiunilor);
28. consideră că este oportun să se aplice o politică restrictivă în exportul de armament pentru toate tipurile de arme, inclusiv pentru produsele cu dublă utilizare; îndeamnă statele membre să respecte Codul de conduită al UE privind exporturile de armament; reiterează necesitatea aplicării stricte de către toate statele membre a normelor prevăzute

în Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008¹⁸ privind exporturile de arme, inclusiv aplicarea strictă a criteriului doi privind respectarea drepturilor omului în țara de destinație finală;

Misiuni și operațiuni din cadrul PSAC

29. consideră că apărarea Europei se bazează în mare măsură pe capacitatea Uniunii și pe voința politică a statelor membre de a interveni militar, în mod credibil, în teatrele de operațiuni externe; susține că Uniunea dispune de resurse umane, financiare, tehnice și militare considerabile, care o dotează cu o capacitate unică de a desfășura operațiuni militare și civile și de a răspunde prompt și preventiv la viitoarele provocări în materie de securitate, de exemplu prin intermediul unor misiuni active de menținere a păcii;
30. subliniază că, de la adoptarea Strategiei globale a UE pe 2016, proliferarea conflictelor regionale și locale, nu în ultimul rând în apropierea vecinătății imediate a Uniunii, pune multe probleme securității Uniunii, deoarece acestea au adesea efecte de propagare; consideră, în acest sens, că Uniunea ar trebui să devină un actor mai robust în gestionarea crizelor, în soluționarea conflictelor și în menținerea păcii, ori de câte ori este posibil în concertare cu alte organizații regionale și internaționale, cum ar fi ONU și Uniunea Africană, în conformitate cu angajamentele pe care și le-a asumat față de multilateralism, dar și pe cont propriu, atunci când situația o impune;
31. încurajează Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și statele membre să adopte o atitudine mai orientată spre viitor a planificării și dezvoltării capacităților și să anticipeze nevoile viitoare în vederea formulării unui răspuns puternic al UE la crize și conflicte;
32. remarcă faptul că Uniunea este prezentă în prezent pe trei continente, unde se desfășoară 16 misiuni civile sau militare (zece civile și șase militare, inclusiv trei misiuni executive și trei neexecutive); recunoaște contribuția acestora la pacea, securitatea și stabilitatea internațională; subliniază că implementarea lor trebuie să fie însoțită de o transformare a unor instrumente prevăzute în Tratatul de la Lisabona și introduse în ultimii ani, pentru a le face mai eficiente și a crește securitatea cetățenilor europeni; promovează obiectivul de a crește eficacitatea misiunilor PSAC prin atingerea obiectivului ca personalul detașat să atingă o cotă de 70 % și invită statele membre să își mărească contribuțiile;
33. salută implicarea Curții de Conturi Europene în auditarea misiunilor și operațiunilor PSAC și o încurajează să elaboreze rapoarte speciale cu privire la alte misiuni și operațiuni;
34. încurajează statele membre și structurile europene să acorde prioritate Africii și să mențină un nivel înalt de angajare în aceasta; salută, de aceea, decizia Consiliului din iulie 2018 de a prelungi cu doi ani mandatul misiunii PSAC de instruire militară a Uniunii Europene în Republica Centrafricană (EUTM RCA) și intenția Consiliului de a lansa o misiune civilă în completarea componentei militare; remarcă faptul că aceste evoluții recente reprezintă un semn pozitiv de reangajare din partea statelor membre, dar subliniază că situația în materie de securitate și drepturile omului din țară rămâne

---

¹⁸Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO L 335, 13.12.2008, p. 99).

extrem de problematică;

35. subliniază implicarea puternică a UE în Sahel și în Cornul Africii prin șase misiuni civile (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia) și militare (EUTM Mali, EUTM Somalia, ATALANTA); salută și încurajează eforturile depuse pentru a regionaliza funcționarea misiunilor civile în Sahel, în fața amenințărilor de securitate care depășesc limitele statelor în care sunt desfășurate misiuni europene; salută, de asemenea, sprijinul UE pentru operațiunea G5 Sahel; critică, în acest context, faptul că SEAE nu a prevăzut niciun fel de indicatori adecvați pentru a monitoriza rezultatele misiunilor EUCAP Niger și EUCAP Mali și că monitorizarea și evaluarea activităților misiunii nu au fost adecvate și concepute astfel încât să se țină cont de implicațiile acestora;
36. este îngrijorat de deteriorarea situației în Burkina Faso și de implicațiile geopolitice ale acesteia pentru regiunea Sahelului și pentru Occident, ceea ce poate justifica o misiune civilă și/sau militară în vederea consolidării guvernantei sectorului de securitate, a respectării drepturilor omului și a restabilirii încrederii cetățenilor în forțele lor de securitate;
37. reiterează importanța strategică a Balcanilor de Vest pentru securitatea și stabilitatea UE; subliniază necesitatea de a îmbunătăți implicarea, integrarea și coordonarea UE în regiune, inclusiv prin mandatul misiunilor PSAC ale UE; reiterează faptul că politica UE privind Balcanii de Vest urmărește să alinieze țările din regiune la acquis-ul UE și să le acorde asistență pe drumul spre aderare, îmbunătățind gestionarea păcii și stabilitatea în întreaga Europă;
38. reiterează importanța strategică a Europei de Est și a Balcanilor de Vest pentru stabilitatea și securitatea UE și subliniază nevoia de a canaliza și întări angajamentul politic al UE către aceste regiuni, inclusiv conferirea unui mandat solid misiunilor PSAC ale UE;
39. subliniază rolul central al operațiunii EUFOR Althea în Bosnia și Herțegovina pentru evoluția în direcția păcii și securității în țară și în regiune, precum și pentru menținerea acestora; salută concluziile Consiliului din octombrie 2019 care sprijină prezența în continuare a forțelor militare europene în Bosnia și Herțegovina;
40. solicită punerea rapidă și efectivă în aplicare a Convenției privind misiunile civile, adoptată în noiembrie 2018 de Consiliu și de statele membre, în vederea consolidării capacităților civile ale PSAC, pentru atingerea nivelului de personal convenit și pentru ca misiunile să devină mai flexibile și mai operaționale, ceea ce constituie o garanție că acțiunea UE pe teren este eficace și eficientă; îndeamnă statele membre să efectueze o analiză anuală serioasă care să evalueze progresele înregistrate în punerea în aplicare a pactului privind PSAC civilă și care să sprijine profesionalizarea în continuare a misiunilor PSAC civile dincolo de 2023, inclusiv măsuri pentru a asigura răspunderea tuturor actorilor implicați pentru obținerea de rezultate în cadrul misiunii; invită statele membre să testeze, cât mai curând posibil, noul concept de echipe specializate pe teren prin desfășurarea unui proiect pilot, utilizându-l ca mijloc de punere la dispoziție a unor capacități specializate pe termen limitat și de acoperire a lacunelor actuale în materie de capacități, precum și să evalueze învățămintele deprinse în urma primelor desfășurări;
41. subliniază că în prezent există zece misiuni PSAC civile care obțin bune rezultate în asigurarea păcii și securității, desfășurate în vecinătatea UE, în special în Africa și

Orientul Mijlociu, Balcanii de Vest și Europa de Est;

42. subliniază că punerea în aplicare a pactului privind PSAC civilă nu ar trebui să fie stadiul final al consolidării PSAC civile;
43. cu toate acestea, constată că eficacitatea misiunilor și operațiilor PSAC în general este afectată de slăbiciuni structurale persistente și de o reticență tot mai mare din partea statelor membre și a instituțiilor UE de a crește robustețea misiunilor și operațiilor, atât în ceea ce privește resursele umane, cât și mandatul și face apel la găsirea unei soluții europene comune la aceste probleme; remarcă faptul că operațiunile militare din cadrul PSAC au din ce în ce mai mult tendința de a fi misiuni de instruire a forțelor armate (EUTM), fără a avea o dimensiune executivă, și constată că, deși personalul EUTM desfășoară activități importante, din cauza limitelor în materie de formare și a lipsei armamentului, unitățile formate nu sunt în măsură să funcționeze în mod adecvat și nu au capacitatea de a opri revoltele armate și extinderea terorismului jihadist;
44. regretă faptul că necesitatea de a întruni o voință politică comună înseamnă că procesele decizionale și de punere în aplicare se desfășoară cu viteze foarte diferite; reamintește că în ultima vreme foarte puține operațiuni militare au fost în situația să aibă un mandat executiv, deoarece procesele decizionale nu au putut compensa lipsa voinței politice și solicită, în acest context, statelor membre, ca atunci când se confruntă cu o criză să găsească voința politică necesară pentru a utiliza activ structurile și procedurile PSAC, astfel încât misiunile să poată fi desfășurate într-un mod mai rapid, flexibil și coerent; invită VP/ÎR să explice Parlamentului ideea care stă la baza a ceea ce este în mod evident un nou instrument de gestionare a crizelor, și anume lansarea mini-misiunilor în temeiul articolului 28 din TUE;
45. subliniază lipsa de flexibilitate în procedurile administrative și bugetare, care afectează foarte mult personalul trimis pe teren;
46. subliniază necesitatea de a evalua periodic misiunile și operațiunile pentru a le îmbunătăți eficacitatea; invită SEAE și Comisia să stabilească mandate, bugete, reguli de angajare și proceduri operaționale care corespund operațiilor în cauză și să stabilească o strategie de ieșire; solicită, în acest context, informări și consultări mai regulate cu comisiile parlamentare de resort înainte, în timpul misiunilor și operațiilor și după desfășurarea acestora și le invită pe acestea să își concentreze misiunile și delegațiile în domeniile în care sunt desfășurate misiuni și operațiuni PSAC; insistă ca Parlamentul European să joace – alături de parlamentele naționale – un rol mai important în ceea ce privește PSAC, pentru a garanta supravegherea parlamentară a PSAC și a bugetului său;
47. subliniază importanța organizării și desfășurării de sesiuni de instrucție și exerciții comune între forțele armate europene, precum și a unor exerciții paralele și coordonate între UE și NATO, promovând astfel interoperabilitatea organizațională, procedurală și tehnică și mobilitatea militară în vederea unei mai bune pregătiri a misiunilor, asigurând complementaritatea, evitând duplicările inutile făcând față unui spectru larg de amenințări, atât convenționale, cât și neconvenționale; salută, în acest sens, Inițiativa europeană pentru schimbul de tineri ofițeri (Erasmus militar – EMILYO), gestionată de Colegiul European de Securitate și Apărare, care își propune să permită instituțiilor naționale de învățământ și formare militară să exploreze posibilitățile de schimburi

cantitative și calitative de cunoștințe și de know-how; salută recunoașterea faptului că nu există niciun fel de securitate fără femei și subliniază importanța participării femeilor la negocieri și misiuni;

48. subliniază deficitul recurent al echipamentelor forțelor armate ale statelor în care se desfășoară misiunile UE, care frânează succesul misiunilor de formare; remarcă dificultatea de a furniza în timp util echipamente adecvate, în special din cauza procedurilor greoaie de atribuire a contractelor de achiziții publice; consideră că obținerea unor rezultate pozitive în formarea și consilierea în beneficiul armatelor din țările terțe nu va fi posibilă pe termen lung dacă aceste eforturi nu sunt însoțite de programe de furnizare de echipament utile și coordonate; salută inițiativa consolidării capacităților ca sprijin pentru securitate și dezvoltare” (CBSD), care a condus la revizuirea instrumentului care contribuie la stabilitate și pace („IcSP +”) în 2017, ceea ce a permis finanțarea formării și furnizării de echipamente neletale armatelor țărilor terțe; constată că până în prezent s-au desfășurat trei proiecte în Mali, Republica Centrafricană și Burkina Faso; evidențiază cererea mare din partea populațiilor locale de sprijin în domeniul formării și al furnizării de echipamente;
49. este preocupat de problema generării forțelor, în special la lansarea misiunilor militare; subliniază că EUTM Somalia are dificultăți în strânge forțele necesare; arată că ultima conferință generală a privind generarea forțelor din 4 iunie 2019 a evocat posibilul eșec al misiunii din cauza lipsei de personal; constată că în operațiunile militare în curs ale UE sunt implicate, în medie, doar aproximativ zece state membre; subliniază că competențele, profesionalismul și abnegația personalului pe teren reprezintă elementele esențiale ale succesului unei misiuni; invită statele membre să își asume un angajament mai ferm în ceea ce privește calitatea personalului desfășurat în misiuni, precum și să majoreze rata de ocupare a posturilor alocate misiunilor;
50. invită Consiliul să explice de ce anumite misiuni continuă, chiar dacă și-au atins deja scopul militar sau civil limitat; consideră că toate misiunile existente ar trebui evaluate pentru a se stabili care sunt încă relevante; consideră că UE trebuie să își concentreze eforturile asupra misiunilor care aduc cea mai mare valoare adăugată; susține stabilirea și respectarea unor criterii obiective prin care să se măsoare respectiva valoare adăugată și să se decidă continuarea sau nu a unei misiuni;
51. ia act de decizia din 26 septembrie 2019 de a prelungi operațiunea maritimă a UE în Marea Mediterană (EUNAVFOR MED operația SOPHIA) cu șase luni, până la 31 martie 2020; regretă profund continuarea suspendării prezenței navale; subliniază nevoia urgentă de a ajunge la un acord între statele membre și solicită redeschiderea navelor și deplina punere în aplicare a mandatului;
52. consideră că problema finanțării misiunilor și operațiilor PSAC este esențială pentru sustenabilitatea acestei politici; evidențiază importanța reexaminării mecanismului Athena, pentru ca mecanismul de finanțare al operațiunilor și misiunilor militare PSAC să devină mai eficace; salută, în această privință, propunerea VP/ÎR, susținută de către Comisie, de creare a unui mecanism european pentru pace care ar finanța parțial costurile activităților de apărare ale UE, mai ales costurile comune ale operațiunilor militare proprii PSAC și cele aferente consolidării capacității militare a partenerilor; speră că statele membre vor ajunge rapid la un acord de introducere a acestui instrument; subliniază că este important ca normele financiare ale UE să fie mai

flexibile, pentru a îmbunătăți capacitatea acestora de a răspunde crizelor și pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Tratatului de la Lisabona; invită statele membre și Comisia să conceapă un mecanism flexibil pentru a ajuta statele membre care doresc să participe la o misiune PSAC să suporte costurile, facilitând astfel decizia acestora de a lansa sau consolida o misiune; remarcă că acest instrument este în deplină conformitate cu obiectivele de autonomie strategică ale UE în domeniul operațional;

53. invită VP/ÎR să consulte periodic Parlamentul European cu privire la toate aspectele și opțiunile fundamentale referitoare la politica de securitate și apărare comună; consideră, în acest sens, că Parlamentul ar trebui să fie consultat în prealabil cu privire la planificarea strategică a misiunilor PSAC, la modificarea mandatului lor și la posibilitatea de a le susține;
54. sprijină crearea Capacității militare de planificare și conducere (MPCC) pentru misiunile executive, care să desfășoare toate operațiile militare PSAC; solicită intensificarea cooperării între MPCC și Capacitatea civilă de planificare și conducere; atrage atenția asupra problemelor de recrutare și de furnizare a resurselor, care trebuie rezolvate pentru ca MPCC să fie pe deplin eficace; invită SEAE să transforme MPCC dintr-o entitate virtuală, cu posturi afectate mai multor sarcini, într-o entitate militară solidă care poate planifica și conduce întregul spectru de operațiuni militare prevăzut la articolul 43 alineatul (1) din TUE;
55. constată eșecul proiectului grupurilor tactice de luptă ale UE – acestea nu au fost desfășurate niciodată de la crearea lor în 2007 și au fost folosite doar ca mijloace de a transforma forțele armate europene – în special din cauza reticenței statelor membre, a complexității constituirii și finanțării acestora, în contradicție cu obiectivul inițial de asigurare a vitezei de reacție și a eficienței; este de părere că sistemul de grupuri tactice ale UE ar trebui să fie restructurat, să fie dezvoltat în continuare din punct de vedere politic și să i se aloce fonduri suficiente pentru a-l face funcțional, utilizabil, rapid și eficient; solicită reevaluarea și revigorarea proiectului grupurilor tactice pe baza învățămintelor desprinse din trecut;
56. ia act de faptul că clauza de asistență reciprocă [articolul 42 alineatul (7) din TUE], care a fost invocată o dată, și anume ca răspuns la un atac armat pe teritoriul unui stat membru, demonstrează solidaritatea existentă între statele membre; constată, cu toate acestea, că condițiile de activare a articolului, precum și modalitățile de acordare a asistenței solicitate nu au fost clar definite; cere adoptarea de orientări precise pentru a oferi un cadru bine definit pentru activarea în viitor și o punere în aplicare mai operativă a acestui instrument, mai multe discuții pe tema experienței în invocarea acestei clauze juridice și eforturi comune de clarificare a domeniului său de aplicare;
57. reamintește că clauza de solidaritate (articolul 222 din TFUE) oferă, de asemenea, Uniunii și statelor membre posibilitatea de a oferi asistență unui stat membru care a suferit un atac terorist sau o catastrofă naturală sau provocată de om; reamintește că Strategia de securitate cibernetică a Uniunii Europene din 2013 prevede că „un incident sau un atac cibernetic deosebit de grave ar putea constitui un motiv suficient pentru ca un stat membru să invoce clauza de solidaritate a UE (articolul 222 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene)”; reamintește că Decizia 2014/415/UE a Consiliului „privind modalitățile de punere în aplicare de către Uniune a clauzei de solidaritate” prevede că clauza de solidaritate face apel la Uniune să mobilizeze toate instrumentele

de care dispune, inclusiv structurile dezvoltate în cadrul PSAC; invită statele membre să ia în considerare activarea clauzei de solidaritate în viitor;

58. este convins că punerea în aplicare a misiunilor și operațiilor PSAC trebuie să fie însoțită de instrumente flexibile pentru a crește capacitatea UE și a statelor sale membre de a se angaja să asigure autonomia strategică europeană pentru stabilitatea continentului european; subliniază, în acest sens, eficacitatea structurilor de comandă modulare, polivalente și cu adevărat operaționale de comandă, cum ar fi Corpul European - Eurocorps; constată că misiunile acestui stat major s-au extins și diversificat: între 2015 și 2018, Corpul European a fost desfășurat de patru ori în cadrul misiunilor de formare ale UE în Mali și în Republica Centrafricană (EUTM Mali și EUTM RCA); invită statele membre și Comisia să urmeze acest exemplu de cooperare flexibilă și operațională care și-a dovedit deja utilitatea și eficacitatea;
59. se așteaptă ca UE să utilizeze în mod eficace toate instrumentele de politică PESC și PSAC existente în domeniile diplomației, cooperării, dezvoltării, ajutorului umanitar, gestionării conflictelor și menținerii păcii; reamintește că instrumentele militare și civile ale PSAC nu pot fi, în niciun caz, singura soluție la problemele de securitate și că ar trebui adoptată întotdeauna o „abordare integrată”; consideră că numai utilizarea tuturor acestor instrumente pe baza acestei „abordări integrate” va oferi flexibilitatea necesară pentru a atinge în mod eficace obiectivele de securitate cele mai ambițioase;
60. reamintește că soluționarea conflictelor are succes mai mare atunci când paritatea de gen și egalitatea sunt respectate în acest proces; solicită o creștere a participării femeilor și a numărului de posturi de conducere deținute de femei în astfel de misiuni, integrarea mai sistematică a perspectivei de gen în misiunile PSAC și o contribuție activă la punerea în aplicare a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea; invită SEAE și statele membre să inițieze acțiuni ambițioase de creștere a reprezentării femeilor în rândul experților internaționali la toate nivelurile misiunilor și operațiilor PSAC, eventual prin intermediul unui plan de acțiune specific, al unor stimulente specifice și al unei planificări a carierei pentru femei sau al unor mecanisme de recrutare care să asigure o mai bună reprezentare;
61. îl invită pe VP/ÎR să consulte periodic Parlamentul în legătură cu chestiunile urgente legate de punerea în aplicare a PSAC; consideră că VP/ÎR sau un funcționar al SEAE cu competențe adecvate care exercită un control direct asupra structurilor de comandă ale PSAC și este implicat în conceperea, punerea în aplicare și evaluarea operațiilor curente civile și militare, ar trebui să informeze prompt Parlamentul cu privire la modificările importante aduse structurii oricărui astfel de operațiuni, în special în ceea ce privește natura lor generală, mandatul, durata sau încetarea anticipată a acestora;
62. subliniază rolul în creștere și indispensabil al femeilor în misiunile de menținere a păcii și în politica de securitate și apărare și invită VP/ÎR să inițieze un dialog cu Parlamentul cu privire la instrumentele care urmează să fie introduse și la măsurile care trebuie luate;
63. subliniază necesitatea dezvoltării caracterului parlamentar și democratic și a dimensiunii PSAC; consideră că o PSAC eficace, pe măsura sfidărilor de securitate ale secolului al XXI-lea, trebuie să fie însoțită de un control parlamentar puternic și de standarde ridicate de transparență, atât la nivel național, cât și la nivelul UE; este de părere că o dimensiune parlamentară mai puternică a PSAC corespunde cererilor cetățenilor UE de

securitate, pace și mai multă cooperare în materie de securitate și apărare între statele membre;

Domeniul capacităților și cel industrial

64. subliniază că atingerea autonomiei strategice europene se bazează în mod necesar pe o creștere a capacităților statelor membre și a bugetelor de apărare ale acestora, precum și pe întărirea bazei industriale și tehnologice de apărare europene;
65. constată că industria apărării și a spațiului cosmic se confruntă cu o concurență mondială fără precedent și cu schimbări tehnologice majore, odată cu apariția unor tehnologii avansate (robotică, inteligență artificială, cibernetică etc.);
66. salută inversarea semnificativă a tendinței existente în bugetele de apărare în favoarea forțelor armate; invită, în acest sens, statele membre să investească finanțarea suplimentară în mod inteligent în programe de cooperare; consideră că aceasta ar trebui sprijinită și încurajată la nivelul UE; încurajează statele membre să își mărească cheltuielile pentru apărare la 2 % din PIB;
67. salută eforturile recente depuse de instituțiile UE și de statele membre care au urmat publicării „Strategiei globale a UE” pentru revigorarea instrumentelor existente ale PSAC și pentru punerea deplină în aplicare a dispozițiilor Tratatului de la Lisabona; subliniază că aceste obiective promițătoare trebuie acum consolidate și urmate de acțiuni concrete, astfel încât acestea să contribuie realmente la securitatea continentului european și a vecinătății sale imediate;
68. ia act cu satisfacție de propunerea Comisiei din 2 mai 2018 de a crea o linie bugetară de 13 miliarde EUR dedicată cooperării în domeniul apărării în următorul cadru financiar multianual (CFM) pentru a sprijini colaborarea în cercetarea în domeniul apărării și în dezvoltarea capacităților; menționează că această propunere, care reflectă un angajament fără precedent al Comisiei, depinde de acordul unanim al statelor membre în următorul CFM și, ulterior, de aprobarea Parlamentului European;
69. salută propunerea Comisiei din iunie 2017 de instituire a Fondului european de apărare (FEA) care urmează să coordoneze, completeze și amplifice investițiile naționale în domeniul apărării, să permită încurajarea cooperării între statele membre în vederea dezvoltării de tehnologii și echipamente de apărare ultramoderne și interoperabile și sprijinirea unei industrii de apărare europene inovatoare și competitive, care să includă IMM-uri; constată că această propunere este prima inițiativă pentru care fondurile comunitare urmează a fi utilizate în vederea sprijinirii directe de proiecte de apărare comune la nivelul UE; recunoaște că aceasta este o realizare majoră în domeniul apărării europene, atât din punct de vedere politic, cât și industrial; observă că FEA ar putea contribui la finanțarea cercetării și dezvoltării pentru proiecte structurale precum viitorul sistem de luptă aerian european, viitoarele tancuri și avioane de transport greu europene sau o apărare antirachetă europeană, precum și proiecte de dimensiuni mici sau medii care propun soluții inovatoare, orientate spre viitor, în materie de apărare; salută programul de lucru pe 2019 pentru acțiuni pregătitoare, care va aloca 25 de milioane EUR cercetării în domeniul supremației în spectrul electromagnetic și al viitoarelor tehnologii disruptive în domeniul apărării, două domenii-cheie pentru menținerea independenței tehnologice a Europei pe termen lung; salută și adoptarea de

către Comisie, în martie 2019, a primului Program european de dezvoltare industrială în domeniul apărării (EDIDP), care prevede o cofinanțare de 500 milioane EUR pentru dezvoltarea în comun a capacităților de apărare în perioada 2019-2020 și publicarea a nouă cereri de propuneri pentru 2019, inclusiv programul Eurodrone, care sunt esențiale pentru autonomia strategică a Europei; subliniază că în 2020 vor urma alte 12 cereri de propuneri, care acoperă aspecte prioritare în toate domeniile (aerian, terestru, maritim, cibernetic și spațial); remarcă legătura dintre deciziile de achiziție adoptate în prezent de statele membre și perspectivele de cooperare industrială și tehnologică în cadrul FEA;

70. salută transpunerea în realitate a cooperării structurate permanente (PESCO) ca un pas important către o cooperare mai strânsă între statele membre în domeniul securității și al apărării; subliniază că această dispoziție, introdusă în Tratatul de la Lisabona din 2009 (articolul 46 din TUE), este obligatorie din punct de vedere juridic și include un set de angajamente ambițioase care să permită țărilor europene doritoare să treacă mai repede la proiecte de apărare comune; recunoaște rolul pe care îl poate juca PESCO în structurarea cererii europene; constată că un număr semnificativ de proiecte eligibile pentru EDIDP sunt elaborate în cadrul PESCO și pot beneficia, de asemenea, de rate mai mari de subvenționare; sprijină coerența deplină între proiectele PESCO și FEA;
71. insistă asupra coerenței necesare între PESCO, procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD) lansat în 2017 și FEA în vederea consolidării capacităților de apărare ale statelor membre și a optimizării cheltuielilor lor bugetare în acest domeniu; critică încă o dată faptul că, până în prezent, nu a existat nicio justificare strategică a măsurilor pe bază de considerente de politică de apărare; invită, în acest sens, Consiliul și Comisia să elaboreze, împreună cu Parlamentul European, o carte albă a UE privind securitatea și apărarea ca o formă de acord interinstituțional și ca document strategic privind industria apărării pentru perioada 2021-2027; subliniază că noile proiecte ar trebui să facă parte din planul de dezvoltare a capacităților (CDP), care va permite întărirea colaborării dintre statele membre în cadrul Agenției Europene de Apărare pentru reducerea deficitului de capacități; consideră că procesul CARD ar trebui să contribuie în mod eficace la armonizarea și complementaritatea investițiilor și a capacităților forțelor armate naționale, garantând astfel autonomia strategică și operațională a UE și permițând statelor membre să investească mai eficient în apărare;
72. salută deplina coordonare dintre Planul de dezvoltare a capacităților instituit de Agenția Europeană de Apărare și planificarea capacității pusă în aplicare, care demonstrează existența unei interoperabilități extinse între armatele statelor membre ale UE care sunt și membre NATO;
73. subliniază importanța mobilității militare; salută propunerea Comisiei de a aloca 6,5 miliarde de euro proiectelor de mobilitate militară în următorul CFM; subliniază importanța realizării de progrese în domeniul mobilității militare, atât pentru UE, cât și pentru NATO; este satisfăcut că acest proiect face parte din PESCO; subliniază că mobilitatea militară se confruntă cu două probleme: raționalizarea procedurilor și extinderea infrastructurii; reamintește că securitatea și apărarea colective ale statelor membre ale UE și capacitatea acestora de a interveni în situații de criză în străinătate depind, în esență, de capacitatea de a deplasa fără piedici și rapid trupe aliate și personal civil de gestionare a crizelor, materiale și echipament pe teritoriul celorlalte state membre și în afara UE; subliniază că mobilitatea militară este un instrument strategic care va permite UE să își urmărească interesele în materie de securitate și apărare în

mod eficient și complementar cu alte organizații, cum ar fi NATO;

74. este contrariat de demararea lentă a 34 de proiecte PESCO și de lansarea unui al treilea val de 13 proiecte, în condițiile în care până în prezent nu s-a concretizat niciunul și subliniază că sunt necesare termene-limită concrete pentru execuția proiectelor și o imagine de ansamblu mai clară a implicațiilor pe care produselor lor finale le vor avea; constată că doar patru proiecte își vor atinge capacitatea operațională inițială în 2019; subliniază lipsa de ambiție și amploarea anumitor proiecte, care nu permit eliminarea celor mai evidente lacune în materie de capacități, în special cele din primul val, care sunt în primul rând proiecte în materie de capacități implicând un număr maxim de state membre; solicită VP/ÎR să informeze imediat Parlamentul European ce proiecte PESCO urmează să fie sistate înainte de termen și care sunt justificările pentru sistarea acestora; remarcă faptul că caracterul inclusiv dorit al participării la proiectele PESCO nu ar trebui să pericliteze stabilirea de obiective ambițioase de către statele membre participante; consideră că implicarea țărilor terțe și a entităților din țările terțe în PESCO trebuie să se facă cu respectarea unor condiții riguroase, care să fie clare de la început și să se bazeze pe o reciprocitate stabilită și reală; atrage atenția, în acest sens, asupra drepturilor Parlamentului European care decurg din hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-658/11; invită statele membre să prezinte proiecte cu o dimensiune strategică europeană, întărind astfel baza industrială și tehnologică de apărare europeană (EDTIB), pentru a răspunde în mod direct nevoilor operaționale ale forțelor armate europene;
75. invită Consiliul să adopte poziția Parlamentului cu privire la articolul 5 din viitorul regulament privind Fondul european de apărare; subliniază necesitatea finalizării fără întârziere a FEA; reamintește că acest instrument nu a fost încă definitiv aprobat, în aprilie 2019 fiind înregistrat doar acordul parțial și politic; subliniază importanța menținerii poziției Parlamentului European cu privire la cuantumul fondului, deschiderea către țările terțe și instituirea unei politici adecvate privind proprietatea intelectuală în materie de securitate și apărare, pentru a proteja rezultatele cercetării; invită Comisia să condiționeze participarea țărilor terțe de deschiderea reciprocă a piețelor de armament; reamintește, în acest sens, caracterul extrem de sensibil și strategic al cercetării în domeniul apărării, atât pentru competitivitatea industrială, cât și pentru autonomia strategică a UE; solicită să se ia în considerare experiența inițială dobândită din punerea în aplicare a EDIDP, în special în ceea ce privește aplicarea derogărilor pentru entitățile eligibile, a proiectului-pilot și a Acțiunii pregătitoare a Uniunii privind cercetarea în materie de apărare; solicită statelor membre să se implice pe deplin în procesul decizional, întrucât ele sunt clienții finali ai industriilor de apărare, pentru a se garanta că programele corespund nevoilor strategice ale PSAC și ale statelor membre; consideră că succesul Fondului european de apărare va depinde de capacitatea sa de a încorpora caracteristicile specifice ale apărării statelor participante, de a promova material de apărare care poate fi desfășurat și de a garanta resurse bugetare suficiente, asigurându-se, în același timp, că nu există suprapuneri de competențe industriale, că vine în completarea investițiilor naționale în domeniul apărării și că cooperarea nu devine prea complexă și se bazează pe standardizarea și interoperabilitatea echipamentelor militare și armamentelor comune ale UE; consideră că dezvoltarea industriei europene de apărare cu reglementarea accesului entităților controlate de terți la proiecte finanțate de Fond este în deplină concordanță cu obiectivul european de autonomie strategică și nu contravine intereselor în materie de securitate și apărare ale UE și ale statelor sale membre;

76. speră că deciziile privind participarea unor părți terțe la proiectele PESCO nu vor pune în niciun caz sub semnul întrebării condițiile convenite în cadrul negocierilor privind FEA și EDIDP, având în vedere că finanțarea acestor programe evidențiază valoarea adăugată europeană;
77. subliniază dimensiunea strategică pentru Europa a sectorului spațial, consideră că o politică spațială ambițioasă poate contribui efectiv la amplificarea PESCO și accentuează necesitatea de a progresa în dezvoltarea de tehnologii care au atât aplicații civile, cât și militare capabile să asigure autonomia strategică europeană; salută includerea în următorul CFM a propunerii Comisiei de regulament de instituire a programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru programul spațial, pentru a sprijini poziția de lider a UE în domeniul spațial; își reiterează propunerea de a finanța acest program cu o sumă în valoare de până la 16,9 miliarde EUR; salută progresele realizate în privința serviciilor de sateliți ai UE (Galileo, Copernicus, EGNOS); subliniază că este necesar ca UE să dispună de resurse satelitare adecvate în domeniul imaginilor spațiale, al colectării de informații, al comunicațiilor și al monitorizării spațiului, pentru a se bucura de autonomie decizională și operațională; subliniază importanța accesului autonom la spațiu pentru UE; consideră că serviciile spațiale ar trebui să fie complet operaționalizate, pentru a sprijini misiunile și operațiunile PSAC cu imagini din satelit de înaltă rezoluție; subliniază necesitatea de a finanța, prin FEA, proiecte industriale cu o dimensiune spațială, în care UE poate avea o valoare adăugată reală;
78. subliniază că comunicațiile prin satelit sunt esențiale pentru apărare, securitate, ajutor umanitar, intervenții de urgență și comunicare diplomatică și constituie un element-cheie al misiunilor civile și al operațiilor militare; salută noua inițiativă de comunicare guvernamentală prin satelit (GOVSATCOM), care va contribui în mod semnificativ la întărirea autonomiei strategice a Uniunii, oferind statelor membre acces garantat la telecomunicații securizate prin satelit;
79. solicită o analiză urgentă a posibilităților utilizării civile ale capacităților geospațiale ale Centrului Satelitar al Uniunii Europene; consideră că dincolo de securitate, capacitățile satelitare ale UE ar trebui mobilizate pentru a sprijini activitățile de monitorizare ale UE și ale statelor membre în domeniul migrației, agriculturii, silviculturii, prospecțiunilor, securității frontierelor, stării aisbergurilor și multe altele;
80. subliniază că infrastructura spațială este vulnerabilă la interferențe și atacuri și la o serie de alte amenințări, inclusiv coliziunile cu deșeuri spațiale sau cu alți sateliți; reafirmă importanța securizării infrastructurilor și mijloacelor de comunicare de importanță vitală, precum și a dezvoltării de tehnologii reziliente; consideră că este necesar să se crească capacitatea de a face față amenințărilor emergente în domeniul spațial și salută propunerea Comisiei din cadrul Programului spațial de consolidare a serviciilor existente de supraveghere și urmărire spațială (SST);
81. subliniază că, în prezent, un număr din ce în ce mai mare de puteri au capacități militare în spațiu; reamintește principiul nemilitarizării spațiului prevăzut de dreptul internațional; constată, cu toate acestea, că anumite puteri au încălcat acest principiu și au prezentat o propunere legislativă de creare a unei forțe armate spațiale complet înarmate, definind spațiul ca teatru de conflict armat; consideră că Uniunea ar trebui să denunțe această tendință de înarmare a spațiului, precum și punerea în aplicare a logicii

descurajării spațiale, vizând să afecteze grav activele spațiale ale părții adverse, considerând aceste fenomene drept o caracteristică a unei situații de instabilitate strategică;

82. consideră că viitoarea Direcție Generală pentru industria apărării și a spațiului din cadrul Comisiei ar trebui să analizeze sinergiile dintre programele spațiale europene și Planul de acțiune european în domeniul apărării din noiembrie 2016, pentru a asigura coerența globală în acest domeniu strategic;
83. este convins că Uniunea are un interes vital în crearea unui mediu maritim sigur și deschis, care să permită libera circulație a mărfurilor și a persoanelor; subliniază că libertatea de navigație este esențială și nu poate fi subminată; remarcă faptul că majoritatea activelor strategice, a infrastructurilor și capacităților critice sunt sub controlul statelor membre și că disponibilitatea acestora de a întări cooperarea este crucială pentru securitatea europeană; reafirmă rolul de furnizor global de securitate maritimă al UE și subliniază importanța dezvoltării capacităților militare și civile relevante; salută în această privință adoptarea în iunie 2018 a Planului de acțiune revizuit privind Strategia Uniunii Europene în materie de securitate maritimă;
84. consideră că UE și statele sale membre se confruntă cu o amenințare fără precedent sub forma atacurilor și infracțiunilor informatice și a terorismului cibernetic din partea unor actori statali și nestatali; subliniază că incidentele informatice conțin deseori un element transfrontalier și vizează, așadar, mai multe state membre ale UE; consideră că, dată fiind natura atacurilor informatice, această amenințare necesită un răspuns la nivelul UE, inclusiv capacități comune de sprijin analitic; încurajează statele membre să ofere asistență reciprocă în cazul unui atac informatic împotriva unui alt stat membru;
85. consideră că este esențial nu doar ca UE și NATO să continue, ci chiar să intensifice schimbul de informații pentru a permite identificarea formală a originii atacurilor informatice și, prin urmare, pentru a permite aplicarea de sancțiuni restrictive celor care sunt responsabili de ele; consideră că este necesar să se mențină o interacțiune activă între UE și NATO în domeniul securității și apărării informatice, prin participarea la exerciții și formare comună în domeniu;
86. solicită o sursă stabilă de finanțare pentru Divizia de comunicare strategică a SEAE, cu alocări substanțiale pentru grupul operativ East Stratcom;
87. îndeamnă SEAE și Consiliul să își intensifice eforturile pentru a îmbunătăți securitatea cibernetică, în special în cazul misiunilor PSAC, printre altele prin luarea de măsuri la nivelul UE și al statelor membre pentru a atenua amenințările la adresa PSAC, de exemplu întărind reziliența prin educație, formare și exerciții și prin simplificarea educației și formării în domeniul apărării cibernetice la nivelul UE;
88. salută eforturile de întărire a capacității UE de a face față așa-ziselor amenințări hibride, care sunt combinații de poziții ambigue, presiuni directe și indirecte și asocieri de capacități militare și nemilitare și care sunt doar câteva din elementele gamei de amenințări interne și externe în materie de securitate la adresa UE; ia act de discuțiile privind declanșarea clauzei de asistență reciprocă privind amenințările hibride, pentru permite Uniunii Europene să ofere un răspuns comun eficace;
89. recunoaște importanța tot mai mare a capacităților de culegere de informații cibernetice

și automatizate; subliniază că acestea implică amenințări pentru statele membre și instituțiile UE; îndeamnă toate instituțiile UE și statele membre să continue să își îmbunătățească tehnologiile informatice și automatizate; continuă să încurajeze cooperarea în privința acestor progrese tehnologice;

90. recunoaște locul din ce în ce mai mare al inteligenței artificiale în apărarea europeană; remarcă mai ales numeroasele aplicații militare derivate din inteligența artificială care permit gestionarea și stimularea mediului operațional, sprijinirea procesului decizional, detectarea amenințărilor și prelucrarea informațiilor colectate; subliniază că dezvoltarea unei inteligențe artificiale fiabile în domeniul apărării este indispensabilă pentru asigurarea autonomiei strategice europene în din punct de vedere al capacităților și operațional; invită UE nu doar să mențină, ci chiar să crească nivelul investițiilor sale în acest domeniu, în special în legătură cu tehnologiile disruptive, prin intermediul instrumentelor existente (Fondul european de apărare, Consiliul european pentru inovare, viitorul program Orizont Europa, programul Europa digitală); invită UE să participe activ la reglementarea globală a sistemelor de armament letale autonome;
91. observă că tehnologiile emergente, inclusiv inteligența artificială, care sunt utilizate în sistemele de armament trebuie dezvoltate și puse în aplicare conform principiilor inovației responsabile și principiilor etice, cum ar fi răspunderea și respectarea legislației internaționale; accentuează că, având în vedere conceptul extrem de controversat al sistemelor de arme complet autonome, UE trebuie să exploreze posibilitățile oferite de inteligența artificială și să garanteze, în același timp, respectarea deplină a drepturilor omului și a legislației internaționale;
92. observă că, potrivit Raportului Europol privind situația și tendințele terorismului în UE din 2019, în 2018 s-a observat o creștere generală a propagandei teroriste, a apariției materialelor de instruire și a amenințărilor în domeniul chimic, biologic, radiologic și nuclear (CBRN), iar bariera care împiedica dobândirea de cunoștințe despre armele CBRN a slăbit; subliniază, în acest sens, necesitatea îmbunătățirii securității CBRN în Europa;
93. recunoaște că noile capacități vor deschide noi posibilități unităților aflate în teatrele de operații de a colabora într-un spațiu digital imersiv și de a fi protejate aproape în timp real, în special atunci când tehnologia 5G este combinată cu alte inovații cum ar fi cloud-ul destinat apărării și sistemele de apărare hipersonice;
94. subliniază că, deoarece riscul proliferării și utilizării armelor chimice reprezintă o amenințare gravă la adresa păcii și securității internaționale, UE trebuie să sprijine puternic și consecvent Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC) în îndeplinirea mandatului acesteia, atât politic, cât și financiar, și trebuie să își îmbunătățească reziliența în fața amenințărilor CBRN;
95. constată că cooperarea în domeniul capacității se află încă într-un stadiu incipient, înainte ca Uniunea și statele sale membre să poată beneficia de rezultatele concrete ale unei cooperări susținute și aprofundate; este convins că implementarea operațională a obiectivelor europene este un proiect pe termen lung și se bazează pe voință politică continuă a statelor membre; subliniază nevoia unei cooperări flexibile prin intermediul unor instrumente suplimentare și modulare, care să faciliteze apropierea culturilor strategice și interoperabilitatea dintre partenerii voluntari și care dispun de capacități; încurajează

mecanismele de cooperare spontană sau reciprocă, cum ar fi CETA (Comandamentul european de transport aerian), care s-a dovedit deja a fi eficient, și sprijină extinderea sa la alte domenii (elicoptere, sprijin medical);

96. subliniază necesitatea de a aplica o perspectivă de gen în acțiunea PSAC a UE, având în vedere rolul pe care îl joacă femeile în procesele de stabilizare după război, post conflict și de consolidare a păcii; evidențiază necesitatea de a aborda violența de gen ca instrument de război în regiunile de conflict; subliniază că femeile sunt afectate negativ de război în mai mare măsură decât bărbații; invită UE și partenerii internaționali ai acesteia să implice femeile în mod activ în procesele de pace și stabilizare, precum și să abordeze necesitățile specifice ale acestora în materie de securitate;
97. remarcă importanța tot mai mare a securității spațiului și a sateliților; subliniază importanța Centrului Satelitar al Uniunii Europene și solicită agenției să analizeze și să prezinte un raport privind siguranța și/sau vulnerabilitățile sateliților UE și ai statelor membre la deșeurile spațiale, atacuri cibernetice și atacuri directe cu rachete;

Cooperarea în domeniul apărării și parteneriatele PSAC

98. subliniază că obiectivul unei autonomii strategice europene se bazează pe capacitatea europenilor de a acționa pentru a-și apăra interesele, fie independent, fie, de preferință, prin cooperare instituțională (NATO, ONU);
99. consideră că multilateralismul este o valoare esențială pentru securitate și apărare și subliniază că UE va deveni un actor de securitate eficace și credibil doar dacă acțiunile sale se bazează pe o cooperare durabilă și pe parteneriate strategice cu țări și organizații care împărtășesc valorile UE; salută, de asemenea, contribuțiile partenerilor PSAC la misiunile și operațiunile Uniunii;
100. subliniază că parteneriatele și cooperarea cu țările și organizațiile care împărtășesc valorile UE contribuie la o PSAC mai eficientă; salută contribuțiile partenerilor PSAC la misiunile și operațiunile în curs ale UE care contribuie la întărirea păcii, a securității și stabilității regionale;
101. subliniază că UE și Regatul Unit vor împărtăși în continuare același mediu strategic și aceleași amenințări la adresa păcii și securității lor după Brexit și de aceea consideră că este esențial să se păstreze o cooperare puternică, strânsă și privilegiată în materie de apărare și securitate între UE și Regatul Unit după Brexit; subliniază că activitatea desfășurată în cooperare cu Regatul Unit va permite Uniunii să dispună de capacități de cel mai înalt nivel în domeniul capabilităților și în cel operațional; consideră că trebuie exclusă o cooperare în domeniul apărării care exclude sistematic Regatul Unit; propune încheierea unui tratat de apărare și de securitate cu Regatul Unit care să îi permită acestuia să participe, cât mai mult posibil, la instrumentele UE;
102. reamintește rolul fundamental al NATO în apărarea colectivă, așa cum este recunoscut explicit în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; este convins că parteneriatul strategic UE-NATO este esențial pentru a face față sfidărilor de securitate cu care se confruntă Europa și vecinătatea sa; consideră că cooperarea între UE și NATO ar trebui să consolideze ambele părți, să țină seama pe deplin de fiecare dintre caracteristicile și rolurile specifice ale celor două instituții și să continue cu respectarea deplină a

principiilor incluziunii și reciprocității și autonomiei decizionale a ambelor organizații, în special atunci când sunt în joc interese comune sau ale UE; salută cooperarea UE-NATO în cadrul exercițiului Defender Europe 20 și îl consideră pe acesta o bună ocazie de a testa capacitatea Europei de a răspunde la un act de agresiune, dar și de a trece în revistă evoluțiile și progresele în domeniul mobilității transfrontaliere și militare;

103. remarcă importanța parteneriatului UE-ONU pentru soluționarea conflictelor internaționale și activitățile de consolidare a păcii; invită ambele organizații să își coordoneze și mai mult eforturile în domeniile în care desfășoară misiuni civile și militare importante, pentru a evita duplicarea și a optimiza sinergiile;
104. subliniază importanța cooperării dintre UE și alte instituții internaționale, în special Uniunea Africană și Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE); consideră că UE ar trebui, de asemenea, să intensifice dialogul și cooperarea cu țările terțe care îi împărtășesc valorile și prioritățile strategice, precum și cu organizațiile regionale și subregionale;
105. sprijină, în paralel cu cooperarea și parteneriatele instituționale, combinarea diferitelor forme flexibile, multivalente, deschise și operaționale, ambițioase și exigente, atât în interiorul, cât și în afara structurilor UE, NATO și ONU, ceea ce ar putea facilita angajamentele comune în cadrul operațiunilor, consolidând astfel obiectivele operaționale ale UE; subliniază, în această privință, că exemplele de cooperare, cum ar fi Inițiativa europeană de intervenție, cooperarea nordică în domeniul apărării (NORDEFECO), Grupul Vișegrad și integrarea crescândă a forțelor armate germane și olandeze se înscriu în această logică a intensificării cooperării militare dintre statele membre;
106. recunoaște că stabilitatea politică și economică, alături de capacitățile și cooperarea militară din Africa subsahariană, sunt esențiale pentru a frâna intensificarea activității jihadiștilor și crizele de migrație și a combate răspândirea și influența extremismului;
107. recunoaște și sprijină Misiunea UE de asistență la frontieră (EUBAM) în Libia, care a oferit asistență în tranziția către democrație, a oferit servicii de formare și consiliere în domeniul securității frontierelor și acționează pentru îmbunătățirea securității la frontierele terestre, maritime și aeriene ale Libiei;
108. solicită UE să își respecte angajamentele asumate în cadrul celui de-al patrulea summit UE-Africa de a sprijini stabilitatea economică și politică și capacitățile Forței africane de intervenție rapidă;
109. încurajează statele membre să continue să coopereze cu Uniunea Africană și să își îndeplinească angajamentele asumate până în prezent;
110. recunoaște valoarea politică, economică, de mediu, de securitate și strategică din ce în ce mai mare a Cercului Polar de nord; îndeamnă statele membre să continue să coopereze cu Consiliul Arcticii în toate chestiunile de interes pentru UE și să elaboreze o strategie amplă pentru această regiune;

Cadrul instituțional

111. consideră că progresele în domeniul apărării europene deschid calea unor schimbări structurale importante; salută anunțul creării unei direcții generale pentru industria apărării și spațiu în cadrul Comisiei, în responsabilitatea comisarului pentru piața internă; salută faptul că această nouă direcție generală va fi responsabilă de sprijinirea, coordonarea și completarea acțiunilor statelor membre în domeniul apărării europene și va contribui astfel la consolidarea autonomiei strategice europene; ia act de definirea celor cinci sarcini principale ale acesteia (punerea în aplicare și controlul FEA, crearea unei piețe europene a echipamentelor de apărare deschise și competitive, punerea în aplicare a planului de acțiune privind mobilitatea militară, consolidarea unei industrii spațiale puternice și inovatoare, punerea în aplicare a viitorului program spațial); invită Comisia să detalieze în mai mare măsură forma noii direcții generale; încurajează Comisia să prezinte un plan care să stabilească cum își va coordona activitatea cu cea a altor structuri din domeniul politicii de apărare având alte responsabilități (Agenția Europeană de Apărare, SEAE etc.), pentru a crește la maximum eficiența utilizării resurselor disponibile și a asigura o cooperare eficace;
112. se angajează să asigure monitorizarea și controlul parlamentar atent al misiunilor, instrumentelor și inițiativelor elaborate în domeniul apărării europene; invită VP/ÎR, Consiliul și structurile europene relevante să informeze periodic Subcomisia pentru securitate și apărare cu privire la îndeplinirea mandatului lor;
113. solicită elaborarea unei strategii europene de apărare, care să fie o completare necesară a Strategiei globale 2016, constituind astfel un cadru de orientare și programare indispensabile pentru punerea în aplicare efectivă a noilor instrumente și resurse;
114. subliniază că, respectând tradițiile neutralității militare din mai multe state membre, este esențial să se asigure susținerea de către cetățenii UE a obiectivelor politicii de apărare a acesteia; subliniază că, potrivit celor mai recente sondaje de opinie, trei sferturi dintre cetățenii UE sunt în favoarea extinderii cooperării între statele membre în domeniul securității și apărării, sprijinind astfel o politică de apărare și de securitate comună a statelor membre, o proporție care s-a menținut la peste 70 % din 2004;
115. solicită adoptarea unor măsuri progresive în direcția unei politici de apărare comune [articolul 42 alineatul (2) din TUE] și, în final, a unei apărări comune, consolidând, în același timp, activitățile de soluționare a conflictelor, inclusiv printr-o creștere a resurselor financiare, administrative și umane dedicate medierii, dialogului, reconcilierii, edificării păcii și reacțiilor imediate la situații de criză;
116. consideră că o carte albă a UE privind securitatea și apărarea ar fi un instrument strategic esențial pentru întărirea guvernanței politicii de apărare a UE și că, simultan cu conturarea progresivă a Uniunii Europene a Apărării, ar permite o planificare strategică pe termen lung și sincronizarea progresivă a ciclurilor de apărare în toate statele membre; invită Consiliul și pe VP/ÎR să elaboreze un astfel de instrument cu scopul de a-l include, printre altele, în planificarea CFM și cu obiectivul suplimentar de a asigura coerența dintre planul de punere în aplicare a Strategiei globale a UE privind securitatea și apărarea, CARD și PESCO;
117. reamintește existența articolul 44 din TUE, care conține dispoziții suplimentare referitoare la flexibilitate și introduce posibilitatea de a încredința sarcinile de gestionare a crizei unui grup de state membre, care ar îndeplini astfel de sarcini în numele UE și

sub controlul politic și îndrumarea strategică a Comitetului politic și de securitate și a SEAE;

118. subliniază că viitoarea Conferință privind viitorul Europei ar trebui să includă reflecții privind viitoarea Uniune Europeană a Apărării și, în special, necesitatea de a crea o forță de intervenție europeană dotată cu capacități de apărare suficiente pentru a se angaja în acțiuni de menținere a păcii și prevenire a conflictelor și a întări securitatea internațională în conformitate cu Carta ONU și cu misiunile prevăzute la articolul 43 alineatul (1) din TUE;
119. avertizează în legătură cu multitudinea de actori și suprapuneri în domeniul apărării din UE; face apel la părțile interesate să reflecteze asupra modului în care acest mediu poate fi îmbunătățit pentru ca cetățenii să îl înțeleagă mai bine, pentru a deveni mai logic din punct de vedere instituțional, mai coerent și mai eficace în atingerea obiectivelor;
120. solicită să se reflecteze asupra rolului pe care ar trebui să îl joace Agenția Europeană de Apărare în definirea progresivă a unei politici de apărare comune a UE;

o

o o

121. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, comisarului pentru piața internă, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Secretarului General al ONU, Secretarului General al NATO, agențiilor UE în domeniul spațiului, al securității și al apărării, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

POZIȚIE MINORITARĂ

04.12.2019

în temeiul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul de procedură Deputații europeni Özlem Demirel, Mick Wallace și Giorgos Georgiou aparținând GUE/NGL

Raportul descrie instabilitatea în vecinătatea UE, dar nu reflectă rolul UE în escaladarea acesteia. Consideră autonomia militară strategică ca obiectiv principal și solicită, ca urmare, fuzionarea securității externe și interne, a forțelor militare, inclusiv modificarea și desfășurarea grupurilor tactice de luptă, crearea unui complex industrial militar, creșterea cheltuielilor pentru apărare și promovarea obiectivului NATO (minimum 2 % din PIB pentru cheltuieli de apărare)

Formulăm obiecții cu privire la raport, deoarece acesta:

- salută înființarea unei DG Apărare
- sprijină schimbarea de paradigmă către înființarea unei Uniuni militare/a apărării, pledează pentru caracterul juridic obligatoriu al cooperării (militare) structurate permanente.
- promovează finalizarea Fondului european de apărare, salută dezvoltarea tehnologiei și a echipamentelor în domeniul armamentului (sistem de luptă aeriană Eurodrone, tancuri, poziția dominantă în spectrul electromagnetic)
- promovează noi tehnologii militare cum ar fi inteligența artificială, robotica, armele autonome finanțate și din bugetele civile ale UE (Europa digitală, viitorul program de cercetare);
- promovează militarizarea spațiului pentru a întări politica de apărare a UE
- susține mobilitatea militară pentru a facilita desfășurarea rapidă de trupe în interiorul și în afara UE (6,5 miliarde de euro) în detrimentul proiectelor de infrastructură civilă
- o cooperare extinsă între UE și NATO

Solicităm următoarele:

- interpretarea strictă a articolului 41 alineatul (2) din TUE care interzice utilizarea bugetului UE pentru operațiuni militare sau de apărare;
- încetarea tuturor programelor UE legate de apărare și trecerea la o abordare civilă și diplomatică în materie de soluționare a conflictelor
- dezarmarea radicală (inclusiv nucleară) la nivelul UE și la nivel mondial; sprijinirea activă a regimurilor de dezarmare (INF, TCA, TPNW)

27.11.2019

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI CONSTITUȚIONALE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

privind aplicarea politicii de securitate și apărare comune - raport anual pe anul 2018 (2019/2135(INI))

Raportor pentru aviz: Esteban González Pons

SUGESTII

Comisia pentru afaceri constituționale recomandă Comisiei pentru afaceri externe, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază că, în actualul context de securitate globală, în care unele națiuni renunță la multilateralism, o parte integrantă a autonomiei strategice a UE ar trebui să fie capacitatea independentă de a garanta securitatea propriilor cetățeni în fața unui număr tot mai mare de amenințări, inclusiv a conflictelor armate din vecinătatea sa, a atacurilor cibernetice și a campaniilor de dezinformare, alături de promovarea activă a păcii, stabilității, drepturilor omului și democrației în vecinătatea sa și dincolo de aceasta, precum și promovarea valorilor sale;
2. subliniază că, respectând tradițiile neutralității militare din mai multe state membre, este esențial să se asigure susținerea de către cetățenii UE a obiectivelor politicii de apărare a acesteia; subliniază că, potrivit celor mai recente sondaje de opinie, trei sferturi dintre cetățenii UE sunt în favoarea extinderii cooperării între statele membre în domeniul securității și apărării, sprijinind astfel o politică de apărare și de securitate comună a statelor membre, o proporție care s-a menținut la peste 70 % din 2004;
3. constată că Uniunea a reacționat cu întârziere și s-a adaptat lent din punct de vedere politic, diplomatic și militar la noile crize și la acest nou context internațional; consideră că, în domeniul concret al apărării, reticența politică de a pune în aplicare dispozițiile ferme prevăzute în tratatele europene și în numeroasele forme de cooperare între statele membre au slăbit capacitatea UE de a juca un rol decisiv în crizele externe;
4. solicită adoptarea unor măsuri progresive în direcția unei politici de apărare comune [articolul 42 alineatul (2) din TUE] și, în final, a unei apărări comune, consolidând, în același timp, abordările în materie de prevenire și soluționare a conflictelor, inclusiv printr-o creștere a resurselor financiare, administrative și umane dedicate medierii, dialogului, reconcilierii, edificării păcii și reacțiilor imediate la situații de criză;

5. solicită, aşadar, Consiliului European să adopte un angajament decisiv în vederea dezvoltării pe termen lung a Uniunii Europene a Apărării, însoţit de o foaie de parcurs clară; îndeamnă, de asemenea, Consiliul European să treacă de la unanimitate la votul cu majoritate calificată în domeniile PESCO şi PSAC, atunci când Tratatul privind Uniunea Europeană permite acest lucru, inclusiv în ceea ce priveşte deciziile asupra misiunilor civile; recunoaşte, de asemenea, că nicio ţară nu poate să facă faţă pe cont propriu ameninţărilor de securitate de pe continentul european şi din imediata vecinătate;
6. salută implementarea unei cooperări structurate permanente (PESCO), prevăzută la articolul 42, alineatul (6) şi la articolul 46 din TUE ca un prim pas important în această direcţie şi către o cooperare mai strânsă între statele membre în domeniul securităţii şi al apărării; subliniază că statele membre au posibilitatea de a implica Comisia în lucrările proiectelor care ţin de PSAC, în conformitate cu normele de guvernanţă internă;
7. salută orientările politice ale preşedintei alese a Comisiei, von der Leyen, care au o „dimensiune geopolitică”, şi subliniază necesitatea de a se lua noi măsuri îndrăzneţe în următorii cinci ani în vederea creării unei veritabile uniuni europene a apărării; salută şi angajamentul de a îndeplini vechea solicitare a Parlamentului de a conferi o mai mare greutate instituţională apărării, propunerea de creare a unei direcţii generale înscriindu-se în această direcţie;
8. salută faptul că mai multe state membre au solicitat recent înfiinţarea unui consiliu de securitate al UE în vederea coordonării politicilor de apărare ale statelor membre, în special în ceea ce priveşte securitatea cibernetică şi combaterea terorismului, precum şi dezvoltarea în comun a strategiei de apărare a UE; consideră, în particular, că dimensiunea instituţională a acestui concept trebuie definită mai bine înainte de a se putea evalua beneficiile pe care le aduce;
9. consideră că o carte albă a UE privind securitatea şi apărarea ar fi un instrument strategic esenţial pentru întărirea guvernanţei politicii de apărare a UE şi că, simultan cu conturarea progresivă a Uniunii Europene a Apărării, ar permite o planificare strategică pe termen lung şi ar permite sincronizarea progresivă a ciclurilor de apărare în toate statele membre; invită Consiliul şi pe Vicepreşedintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe şi politica de securitate (VP/ÎR) să elaboreze un astfel de instrument cu scopul de a-l include, printre altele, în planificarea cadrului financiar multianual (CFM) şi cu obiectivul suplimentar de a asigura coerenţa dintre Planul global de punere în aplicare a Strategiei globale privind securitatea şi apărarea, procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD) şi PESCO;
10. subliniază că Cartea albă a UE ar trebui să descrie, de asemenea, posibile scenarii pentru posibile viitoare operaţii militare şi să trateze problema modului şi împrejurărilor în care există motive adecvate şi legitime pentru desfăşurarea misiunilor PSAC în vederea soluţionării situaţiilor de criză, a crizelor umanitare şi a conflictelor;
11. consideră că instrumentul CARD ar trebui reformat pentru a avea un caracter strategic mai pronunţat, în conformitate cu strategia globală actualizată a UE; subliniază că dezvoltarea autonomiei strategice a UE, ancorată în PESCO, va face necesare discuţii cu privire la amploarea proiectelor desfăşurate sub egida sa; subliniază că este necesară o clarificare a interacţiunii diferitelor iniţiative ale statelor membre cu PESCO, în

special în ceea ce privește proiecte precum Forța de intervenție europeană, conceptul de națiune-cadru, Forța comună de desfășurare sau Eurocorps, întrucât acestea se bazează pe diferite grade de cooperare instituțională;

12. subliniază că o integrare mai aprofundată în materie de securitate și apărare ar trebui să însemne și mai multă supraveghere democratică prin intermediul controlului parlamentar; reiterează așadar necesitatea consolidării rolului Parlamentului European în acest domeniu, mai exact prin intermediul unei Comisii pentru securitate și apărare de sine stătătoare, la care să se adauge reuniuni interparlamentare comune cuprinzând reprezentanți ai parlamentelor naționale și deputați în Parlamentul European; invită guvernele statelor membre să colaboreze cu parlamentele naționale și să le implice pe acestea în luarea deciziilor în domeniul PSAC;
13. reamintește existența articolul 44 din TUE, care conține dispoziții suplimentare referitoare la flexibilitate și introduce posibilitatea de a încredința sarcinile de gestionare a crizei unui grup de state membre, care ar îndeplini astfel de sarcini în numele UE și sub controlul politic și îndrumarea strategică a Comitetului politic și de securitate și a Serviciului European de Acțiune Externă;
14. reiterează necesitatea de a elimina obstacolele din calea desfășurării grupurilor tactice de luptă ale UE și consideră că cerința unanimității din Consiliu subminează însuși scopul acestor grupuri – de a acționa ca o capacitate de reacție militară rapidă la izbucnirea crizelor și la conflictele din întreaga lume; consideră că este necesar ca aceste grupuri să se transforme în unități multinaționale permanente și solicită ca structurile militare europene existente să fie integrate în cadrul instituțional al UE;
15. subliniază că viitoarea Conferință privind viitorul Europei ar trebui să includă reflecții privind viitoarea Uniune Europeană a Apărării și, în special, necesitatea de a institui o forță de intervenție europeană dotată cu capacități de apărare suficiente pentru a se angaja în acțiuni de menținere a păcii și prevenire a conflictelor și a consolida securitatea internațională în conformitate cu Carta ONU și cu misiunile prevăzute la articolul 43 alineatul (1) din TUE;
16. avertizează cu privire la multitudinea de actori și suprapuneri în domeniul apărării din UE; face apel la părțile interesate să reflecteze asupra modalităților în care acest mediu poate fi îmbunătățit pentru ca cetățenii să îl înțeleagă mai bine, cum poate deveni mai logic din punct de vedere instituțional, mai coerent și mai eficace în atingerea obiectivelor;
17. îndeamnă Consiliul, având în vedere retragerea Regatului Unit din UE, să adopte măsuri urgente privind participarea țărilor terțe la PESCO;
18. reafirmă angajamentul Uniunii față de NATO, care rămâne un pilon esențial al securității noastre comune; constată, totuși, că o cooperare strânsă între UE și aliații săi cei mai apropiați nu ar trebui să împiedice crearea Uniunii Europene a Apărării;
19. consideră că o industrie de apărare competitivă este esențială pentru Europa; avertizează asupra faptului că, deși s-au făcut eforturi în ultimii ani, ca în cazul Programului european de dezvoltare industrială în domeniul apărării (EDIDP) și al Fondului european de apărare (FEA), normele naționale diferite, procedurile de autorizare și listele de control la export, precum și lipsa de comunicare a informațiilor rămân

obstacolele principale în calea construirii unei industrii de apărare europene reale și eficiente;

20. subliniază că sprijină instituirea unei instituții autonome de informații a UE, care ar trebui să sprijine eforturile comune în materie de securitate și să asigure interoperabilitatea între serviciile naționale de informații;
21. solicită să se reflecteze asupra rolului pe care ar trebui să îl joace Agenția Europeană de Apărare în definirea progresivă a unei politici de apărare comune a UE;
22. accentuează nevoia consolidării Agenției Europene de Apărare (AEA), furnizându-i sprijinul politic și resursele necesare, ceea ce i-ar permite să joace un rol de îndrumare și de coordonare în PSAC, inclusiv în dezvoltarea capacităților, în cercetare și în achiziții publice; afirmă din nou că acest lucru ar putea fi realizat în mod optim prin finanțarea din bugetul Uniunii a costurilor de personal și a cheltuielilor de funcționare a agenției;
23. constată că clauza de asistență reciprocă [articolul 42 alineatul (7) din TUE] se concentrează asupra obligațiilor statelor membre (și nu ale UE) și clauza de solidaritate (articolul 222 din TFUE) prevede acțiunea comună a statelor membre și a UE, însă ambele clauze introduc angajamente obligatorii ale statelor membre și prevăd motive pentru folosirea „tuturor mijloacelor disponibile” când se solicită acest lucru consideră, de aceea, că sunt necesare clarificări suplimentare cu privire la modul de activare, de implementare și interconectare a ambelor clauze, mai ales când amenințarea nu este clară;
24. reafirmă că articolul 42 alineatul (7) din TUE prevede o clauză de asistență reciprocă în contextul securității colective; subliniază că articolul 42 alineatul (7) din TUE, invocat o singură dată până în prezent, poate constitui un catalizator pentru dezvoltarea politicii de securitate și apărare a UE, ducând la angajamente mai puternice din partea statelor membre; regretă că condițiile de activare a articolului și modalitățile de acordare a asistenței solicitate nu au fost niciodată clar definite; solicită o analiză a implementării clauzei de asistență reciprocă și pregătirea unor noi orientări cu privire la implementarea acesteia în viitor;
25. subliniază că clauza de solidaritate (articolul 222 din TFUE) oferă, de asemenea, Uniunii și statelor membre posibilitatea de a oferi asistență unui stat membru care face obiectul unui atac terorist sau este victima unei catastrofe naturale sau provocate de om; reamintește că Strategia de securitate cibernetică a Uniunii Europene din 2013 prevede că „un incident sau un atac cibernetic deosebit de grave ar putea constitui un motiv suficient pentru ca un stat membru să invoce clauza de solidaritate a UE, adică articolul 222 din TFUE; mai reamintește că Decizia 2014/415/UE a Consiliului din 24 iunie 2014 privind modalitățile de punere în aplicare de către Uniune a clauzei de solidaritate¹ prevede că clauza de solidaritate face apel la Uniune să mobilizeze toate instrumentele de care dispune, inclusiv structurile dezvoltate în cadrul PSAC; invită statele membre să ia în considerare activarea clauzei de solidaritate în viitor.

---

¹ JO L 192, 1.7.2014, p. 53

INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	25.11.2019
Rezultatul votului final	+: 17 -: 4 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Gerolf Annemans, Catherine Bearder, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Geert Bourgeois, Richard Corbett, Pascal Durand, Daniel Freund, Esteban González Pons, Maria Grapini, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Aileen McLeod, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Antonio Tajani, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze
Membri supleanți prezenți la votul final	Brando Benifei, Jorge Buxadé Villalba, Cristian Ghinea, Danuta Maria Hübner, Helmut Scholz, Sven Simon

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

	+
PPE	Esteban González Pons, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze
RENEW	Catherine Bearder, Pascal Durand, Cristian Ghinea, Guy Verhofstadt
S&D	Brando Benifei, Gabriele Bischoff, Richard Corbett, Maria Grapini, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa

4	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba
GUE/NGL	Helmut Scholz
ID	Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi

4	0
ECR	Geert Bourgeois
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Daniel Freund, Aileen McLeod

Notă: Gerolf Annemans (ID) și-a exprimat intenția de a vota împotriva avizului, dar nu a fost în măsură să participe la votul electronic prin apel nominal, deoarece nu avea cartela de vot asupra sa.

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotrivă
- 0 : abțineri

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	4.12.2019
Rezultatul votului final	+: 41 -: 22 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Bănescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
Membri supleanți prezenți la votul final	Attila Ara-Kovács, Andrea Bocskor, Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Kris Peeters, Bert-Jan Ruissen, Mick Wallace, Javier Zarzalejos, Bernhard Zimniok
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Heidi Hautala, Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

41	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Andrea Bocskor, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Kinga Gál, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Attila Ara-Kovács, Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos

22	-
ECR	Bert-Jan Ruissen, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Geoffrey Van Orden, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok
VERTS/ALE	Gina Dowding, Heidi Hautala, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

2	0
NI	Fabio Massimo Castaldo
S&D	Sergei Stanishev

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri